

ДАСТОЙНА СУСТРЭНEM 60-годдзе КАСТРЫЧНІКА!

БЮРО ЦК ВЛКСМ ПРЫНЯЛО ПАСТАНОВУ:
АБ АРГАНІЗАЦЫЙНАЙ I АГІТАЦЫЙНА-
ПРАПАГАНДЫСЦКАЙ РАБОЦЕ КАМІТЭТАЙ
КАМСАМОЛА Ў СУВЯЗІ З ПАДРЫХТОЎКАЙ
ДА 60-годдзя ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА

Ленінскі камсамол, уся савец-
кая моладзь з вілазірным нах-
тнінем успрынялі пастанову ЦК
КПСС «Аб 60-й гадавіне Вялі-
кай Кастрычніка сацыялістыч-
най рэвалюцыі».

У гэтым важнейшым ідэй-
тарэтычным і палітычным да-
куменце глыбока і ярка ахарак-
тарызанва сувесць-гістарычнае
значэнне Кастрычніка як галоў-
най падзеі XX стагоддзя, якіх
карэнным чынам змяніла ход
развіція чалавечества, пераканаўча
раскрыла вялікую жыццёвую сілу
ідэй марксізму-ленінизму. Паста-
нова ЦК КПСС дае шырокую

панараму дынамічнай развіціі
нашага сацыялістычнага грамад-
ства, дасягненняў у эканоміцы,
науцы, культуры, росце народна-
га добраўбы.

Выдатнае месца ў летапісе ка-
муністычнага будаўніцтва займае
апошніе дзесяцігоддзе, у якое
практычна падвойса эканамічны
патэнцыял краіны, створаны на
працягу папярэдняга паўстагод-
дзя, ісцітона павысіўся узровень
жыцця савецкіх людзей.

Героічная гісторыя, рэвалюцый-
ная, баявая і прадоўнай трады-
цыі савецкай народы непарыўна
звязаны з дзеянісці стваранай
Ленінскай партыі камуністуі.
Сучасныя перыяды харахтерызу-
ць далішнім павышэннем кіруючай
ролі партыі ў грамадстве, узмі-
неннем яе тэарэтычнай, палітыч-
най і арганізаційскай дзеянісці.

КПСС дастойна выконвае ролю палітычнага прадыдара рабо-
чага класа, усіх працоўных, усіх
народа. Камуністычная партыя
высока нісе рэвалюцыйны
сцяг марксізму-ленінизму і прапа-
летарскага інтэрнацыонализму, з
гонарам ажыццяўляе сваю гістарычную
місію, настоіма змагаецца
за троумф камуністычных
ідэалаў.

Камсамольцы, савецкая моладзь горада адбараюць і адна-
душна падтрымліваюць пленную
творчу работу Цэнтральнага Ка-
мітэта КПСС, яго Палітбюро на
чале з выдатным палітычным і
дзяржаўным дзеячам сучаснисці,
верным марксістам-ленінцам, на-
стонным баражтвом за камунізм і
мір на зямлі Генеральны сак-
ратаром ЦК КПСС таварышам
Л. І. Бражневым.

Камсамольцы, юнакі і дзяўчыны Краіны Саветаў, беззапаветна
аддаюць Камуністычнай партыі,
імкнуць заўсёды і ўсіды біць
на передавых рубяжах, самадан-
на праваша і змагацца за камунізм.
Сёўняшнія здзяйсненні савецкай моладзі — прымы пра-
цягі справы Кастрычніка, прак-
тычнае ўвасабленне ідэі і запа-

(Заканчэнне на 2-й стар.).

ПАСТАНОВЫ ЦК КПСС I БЮРО ЦК ВЛКСМ
ЗНАІШЛІ У СТУДЕНТАУ ГДУ ГАРАЧЫ ВОДГУК

АДКАЖАМ ВЫДАТНЫМІ СПРАВАМІ

З вялікай цікаласцю азіаём-
ліся камсамольцы нашага фа-
культета з пастановай ЦК
КПСС «Аб 60-й гадавіне Вялі-
кай Кастрычніцкай сацыялі-
стычнай рэвалюцыі».

Савецкі народ уступіў у зна-
міньяны, шасцідзесят год іс-
навання нашай дзяржавы. За
гэтым днём разам з усім
савецкім народам камсамольцы
сталі на ўдарную вахту ў гор-
нар 60-годдзя Вялікай Ка-
стрычніка. Наша прадоўнай вах-
та — выдатная вучоба.

З добрымі пакачыкамі ў
вучобе сустракаюць 60-ы год
Вялікага Кастрычніка камса-
мольцы груп М-26, М-21,
М-22, у якіх пасля зімовай
сесіі — па чатыры выдатнікі,
Наогул, 2-гі курс найбольш

Гомельскі Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА
І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 4 (243) Субота, 12 лютага 1977 года.

Газета заснавана ў верасні
1969 года. Выходзіць
раз у тыдзень

Цена 2 кал.

ЗАСВЕДЧЫЛІ АДЗНАКІ

Ва ўніверсітэце начаўся дру-

гі семестр навучальная года.

Пасля канікулаў улегліс хва-

ляванні да зімовай заілкова-

экзаменацийнай сесіі. Ціпер

ужо можна падвесці некаторы

не вынікі. Скажам адрэзу:

яны не асабліва задавальни-

ць. Нават пры ўзросших пат-

рабаваннях дасягнуты ўзровень

паспіхавасці не адпавядае ма-

гымасцім студэнтаў. Па ўні-

версітэту яна склада 90,7 пра-

цента — на 1,5 працэнта ні-

жэ летаўшня.

На факультэтах паспіхава-

васць харахтерызуецца такім

пакачыкамі: бялагічны — 98,

гісторыка-філалагічны — 97,5,

еканамічны — 92,7, фізыка-

вания — 92, геалагічны — 91,5,

фізічны — 90,1, механіка ма-

тэматычны — 77,2 працэнта.

У парадаўні з мініягоддінам

паспіхавасці за зімовую сесію

павысілася на бялагічным —

на 2,9, фізыкаўания — 9,3,

геалагічным — 1,3, фізічным

факультэце — 0,1 працэнта.

На трох факультэтах яна пані-

зілася. Асабліва здаў свае па-

цэнды мехмат. Тут паспіхавасць

студэнтаў селета апусцілася на

12,9 (!) працэнта. Некалькі не

дацянулі да мініягоддінага

узроўню гісторыка-філалагічнай

еканамічнай факультэтаў —

адпаведна на 0,7 і 1,6 працэн-

та.

На жаль, не радуе нас 1 лек-

саны пакачыкамі паспіхавасці.

Тут таксама замест росту назі-

раецца пэўны спад. Толькі ў сл-

іх маюць па два «правалы».

ДА ВЫНІКА ЗІМОВАЯ СЕСІІ

•

•

•

го 342 студэнтаў ўніверсітэта

вытырмалі зімовую сесію на

выдатны адзінакі. Гэта паказ-

чыкі, якіх крыва не даяць гу-

дзесціліца працягніць. Мы ж дай-

но ставім задачу, каб ён быў

у паўтара, а то і ў два разы

вышынішым.

Найбольшая колькасць вы-

датнікай у прападыні вылы-

чэні на бялагічным факультэ-

це — 16,3. У гэтым сэнсе

заслугаўвае пахвалы фізічны

факультэту. Хоць ён і з'яўляе-

ся адным з самых цяжкіх ва-

універсітэце, але па выніках

зімовай сесіі тут маюць 14,6

працэнта выдатнікі. На гісто-

рыка-філалагічнім факультэте

іх 12,2, эканамічным — 7,9,

фізыкаўания — 7, геалагіч-

ным — 6,4 і механіка-мат-

атычным — усяго толькі 4,8

працэнта.

На добрая 1 выдатны ад-

зінок вытырмалі зімовую сесію

678 студэнтаў. Таксама неда-

статкові — менш 20 працэн-

таў. Каля брацаў у цэлым, дык

атрымоўваеца, што больш 70

працэнта студэнтаў маюць эда-

вальнікоў ўзроўню адзінакі.

Іх больш за ўсё нам сорамна за «хвасці-

ту». Студэнты жа, якія ат-

рымалі нездавальнікоў ўз-

роўні, набралася даволі многа.

Н. ПАПКОВА,
начальнік вучэбнай часткі.

Трыўожыць і той факт, што
сезія 89 студэнтаў без уваж-
лівых прычын не з'яўліся на
сесіі.

Найбльшая колькасць не-
здавальнікоў адзінакі паста-
вленіна па матэматычных дыс-
цыплінах. У найкай ступені гэ-
та растваўмачальна іх цяжкі-
сцю. А восто, што, што 17 студ-
энтаў не вытырмалі экзамена-
на падрамадскіх дысцыплінах, у
тym ліку 9 па гісторыі КПСС.
Неапрайдульна.

У дзеяслів пяцігоддцы, ажы-
цяўляючыя рашэніи ХХV зіда-
ла КПСС, мы працуем пад дэз-
ітатаў барацьба з эфектыўнасці
і якасці. Выклады ўніверсі-
тэта, як і ўсе работнікі вышы-
шай школы, закліканы ўзмеры-
ваць ўдасканальца вучэбна-вы-
хаваўчы практэс, павышаць

ініціятыву ўзроўню падрыхтоўкі

спецыялістычнай сесіі.

Іх вынікі зімовай сесіі засвед-
чылі, што для дасягнення гэтай

меты намі выкарыстоўваюцца

ішчэ не ўсе мағчымасці.

Іх неабходна дэталевіць 1 глыбока

праанализаваць на ўсіх факуль-

тэтаў, кафедрах, у вучэбных

группах з тым, каб у будучым

ухіліць меўшыя месцы недахо-

да, за значна лепшымі абса-

льтыні і якасці пакачыкамі

і эканомічнай пакачыкамі

ізучэніяў.

На добрая 1 выдатны ад-

зінок вытырмалі зімовую сесію

678 студэнтаў. Таксама неда-

статкові — менш 20 працэн-

таў. Каля брацаў у цэлым, дык

атрымоўваеца, што больш 70

працэнта студэнтаў маюць эда-

вальнікоў ўзроўню адзінакі.

С. А. АІЗЕНШТАДТ,

нам. сакратара камсамоль-
скага бюро гісторыка-фі-
лалагічнага факультэта.

На здымку: камсамольцы гру-

пы Г-41 гісторыка-філалагічнага

факультэта абрарыўваю-

ць надрукаваную ў газетах

пастанову ЦК КПСС «Аб 60-й

гадавіне Вялікай Кастрычні-
цкай сацыялістычнай рэвалю-

цы».

ВІНШУЕМ!

Рэктарат, грамадскія аргані-
зацыі ўніверсітэта, калектыву
кафедры гісторыі КПСС горача
вішчы ў выкладчыка гісторыі
КПСС ЭСМАНТОВІЧА Ігора
Феофілавіча з паспіхавай
адаронай дысертациі на атрыман-
не вучонай ступені кандыдата
пістарычных наукаў.

паспіхова здаў залік і экза-
мены. У гэтым вялікай заслу-
га камсамола курса Аксаны
Краічанкі і адказай за работу
по акадэмічнай сектара курса
Talci Parashya, Яны Рэгулярна
праводзілі кансультацыі, узна-
чаваючы навуковую работу
студэнтаў.

У пастанове бюро ЦК
ВЛКСМ гаворыцца аб тым, што
«справа гонару кожнага
камсамольца — ударнай, сама-
даданай празіі, выдатнай вуч-
обчай дабіца гонаравага пра-
ва падпісаць Радарт Ленінскага
камсамола ЦК КПСС да 60-
годдзя Кастрычніка». У нас на

факультэце ў першых радах
сацыялістычнага спаборніцтва
за права падпісаць Радарт
Ідуць камсамольцы Я. Бараба-
наў, І. Сіманава, І. Абалін-
ік, А. Буяноўскі і іншы. Вы-
датнай вучобой, вілікім по-
спехамі ў навуковай і грамад-
ской работе сустракаюць яны
юблейную дату.

Мы даём слова прыклады
узнамагані, каб дастойна сус-
трасці вялікай святы савецкіх
людзей.

С. БАДРУНОУ,
нам. сакратара бюро
ЛКСМБ механіка-мат-
матычнага факультэта.

У ЛІСТАПАДЗЕ 1969 года я была зачленена ў аспрантуру Інстытута літаратуры імя Янкі Купалы АН БССР. Калі была абрана тэма дысертаты («Творчая задума і яе мастацка ўвасабленье ў «Палескай хроніцы» Івана Мележа», навуковы кіраунік Алеся Адамовіч парадай аваўазкую супстражца з Іванам Паўлавічам, напрападаўшым у яго архіве. Я прапрасіла Аляксандра Міхайлавіча дапамагчы мне ў гэтай сустрэчы. Праз некалькі дзён навуковы кіраунік сказаў мне, што пісменнік чакае мяне. Не паспела я яшчэ добра разбирацца ў агарнічных мінен думках і пачуцца, як ужо стаяла на падозе мінскіх кватэры. І. Мележа па вуліцы Янкі Купалы.

Дзверы адчынілі сам Іван Паўлавіч. Ен ветліва прывітаўся і нешта пачаў гаварыць пра абраную мною тэму дысертаты. Я стала перад ім і не могла нічога сказаць ад хвалівання і разгубленасці. І рабтам усё стала на сваё месца. Гаворка пайшла аб літаратуры, затым аб Палесі (пісменнік вельмі ўзрадаваўся, калі даведаўся, што я яго зямлячка). Адно слова, другое, і я нея адразу адчула, што мой субъеседнік — чалавек незвычайнай цікавы, з вялікім жыццёвым вольтам, з багатым запасам назіранняў і ведаў.

Іван Паўлавіч расказаў аб жыццёвых вытоках сваіх твораў, аб том, што «ведаў лепши за ўсіх на свеце», а б родным Палесі. Ен успамінаў пра сваё бытасоне да здзінства ў невялічкай палескай вёсцы, пра бацьку, пра сваіх землякоў — і на мяне адразу паведаў нечым такім блізкім і знаймым. Я адразу ж нагадала і мілагучы палескі говар, і суроўную, таемнічую палескую прыроду, і палешукоў — людзей шчышы рых і добраўчылых.

У гэтую ж першую сустрэчу мне адкрылася бяспречная

ісціна: Іван Паўлавіч горача любіць сваё Палессе. Тут ён вырас, тут рабіў першыя самастойныя крокі ў жыцці. І таму, зразумела, што родная зямля натхніла пісменника на стварэнне цудоўных твораў.

З мноствам уражанняў ад першай сустрэчы з пісменнікам вітраціла я з Мінска на родную Гомельшчыну. Вяртася з цвёрдай упэўненасцю, што сустрэча гэтая не апошняя. І сапраўды, наступная сустрэча, адбылася ў студзені 1970 года. І на гэты раз Іван Паўлавіч быў простым, дайлікінам чалавекам, без якой небудзь позы і афектані.

Дзяліца загадаў сваімі творчымі планамі і задумамі Іван Паўлавіч, відаць, не любіў, таму што на маё запытанне, над чым працуе зараз, корката адказаў: над «Мінскім напрамкам» і над працягам «Палескай хронікі». Я падвадаміла пісменніку, што збіраюся з'ездзіць да яго на раздзіму, што мін вельмі хочацца пабачыць тым місцінам, абы якіх ён пісаў у «Палескай хроніцы», сустрэца з яго землякамі, з тыми, хто паслужыў прататыпамі яго літаратурных герояў.

Іван Паўлавіч адгаварваў мене ад гэтай пaeздki, адгаварваў шукаць прымых прататыпаў герояў яго кніг. Пісменнік, як прызнаўся ён мне пасля, не пакідала адуцівание, што ў такім выпадку старонічалавек умешвашацца ў таемніцы пісменніцкай лабараторыі, дзе ўсё складана і дорага.

Але маё жаданне наведаць гарадзішча І. Мележа аказаўся мацнейшым. Зразумела, чаму з такім хваліваннем распятвалі мене Іван Паўлавіч у час наступнай сустрэчы аб вініках маёй пaeздki. Пісменнік адчуў, што не дарэмна з'ездзіла, шмат чаго ўбачыла, пачула. Я расказаўла аб знаёмых яму людзях, і рабтам убачыла, як ажыўіўся ён, калі я назвала дараство для яго

прозвіща — Бельскі.

Нікіфара Ануфрьевіча Бельскага пісьменнік памятаў з той даўній пары, калі ён прыехаў на токі што арганізаваны калгас. Для Івана Паўлавіча

НЕЗАБЫЎНЫЯ СУСТРЭЧЫ

лі той шлях, па якому ішоў празік, увесі час удасканальваючы сваё майстэрства. Яны дапамаглі зразумець ход працы І. Мележа, характар задач, якія ставілі ён перад сабой.

Кожная новая сустрэча з І. Мележам адкрывала для мене новыя грані яго характару, паказавала непаўторнасць яго мысленія, арыгінальнасць святачавання, яго невычэрпны аптымізм, любоў да жыцця.

Алойніца я засталася пісменніка дома над чарговым артыкулам аб нашай літаратуре. Горача і натхнёна даказаў ён мене, што чым бліжэй містак да жыцця, тым больш у яго магчымасці паказаць гістарычную рэчаіснасць у самых разнастайных яе праявах.

Своесабільным дзейнікам, споведзаным сыноўтрыётам з'яўляецца яго кніга «Жыццёвікі клопаты», удастаўшася Дзяржаўнай прэміі БССР 1976 года. Яе можна чытаць як спрацвадзячу выдатнага пісменніка або зробленым за 30 год грамадскай і літаратурнай дзейнасці.

Надоўга застанецца ў май памяці і сустрэча з пісменнікам на нашай гомельшчыне зямлі. Яна адбылася ў лютым 1971 года. Іван Паўлавіч быў кірауніком групы беларускіх пісменнікаў, якія прынялі ўдзел у Днях беларускай літаратуры на Гомельшчыне.

Жывым і энергічным запомніўшы мене Іван Пятровіч і ў сустрэчы са студэнтамі нашага ўніверсітэта, і ў сустрэчы са шматлікімі чытальнікамі Гомельскай абласной бібліятэкі. У кожнай з гэтых сустрэч выяўлялася незвычайнай эрудыцыйнай пісменнікі, яго вілікай працэдзольнасцю, выключчанай арганізацівансцю.

З Іванам Паўлавічам мы сустрэкаўся ў Саюзе пісменнікаў. Я адразу ж прыкеміца, што і тут да яго адносяцца з выключнай цеплівай і пашанай.

Іван Паўлавіч валодаў шчаливым талентам — талентам чалавечнасці, выключчанай гасціннасці, сардечнай ласкавасці.

ци, якія міцна прыварожвалі кожнага, каму даводзілася з ім сустракацца. Дзёры яго кватэры па вул. Я. Купалы 1 для ўсіх быў прыветліва адчынены.

Хаця Іван Паўлавіч звычайна сам размовы не заводзіў, а больш любіў слухаць, задаваць субядзедыкі пытанні, наша апошнія сустрэча, якая адбылася ў маі 1976 года, зрабіла на мене аслабіла моцнае уражанне і засталася ў памяці з усімі падрабязнасцімі іменінамі таму, што адбылося незвычайнай: увесі час гаварыў Іван Паўлавіч, у ролі слухача была я.

Мы сядзелі з ім каля пісмовага стала і падбіralі фотадзімкі для майкні, якія павінна была выйці ў пачатку чэрвеня. Іван Паўлавіч расказаў і расказваў: «аб сваіх сустрэчах з пісменнікамі, з вібарышчыкамі, з вучнямі, студэнтамі. Кожны фотадзімак — гэта частка жыцця пісменніка. Тады я яшчэ не ведала, што гэта наша апошнія сустрэча. Мы развіталі вельмі цепла, ён з нецірлівасцю чакаў выхаду майкні кнігі.

8 лютага пісменнік споўнілася б 56 год. Здаецца, яшчэ ўчора, заклапочаны і ўжавілы да розных праяў жыцця, Іван Паўлавіч адбыўся з Дзяржаўнай прэміі БССР 1976 года. Яе можна чытаць як спрацвадзячу выдатнага пісменніка і літаратурнай дзейнасці.

З лютага пісменнік споўнілася 65 год. Здаецца, яшчэ ўчора, заклапочаны і ўжавілы да розных праяў жыцця, Іван Паўлавіч адбыўся з Дзяржаўнай прэміі БССР 1976 года: дапытлівым і чыму, любічым жыццё і людзей, вечным шукальнікам новага, цікавага, не адкрылага нікім. Воброў яго захаваўся ў май памяці, як вобраз чалавека сцілага і настойлівага, чалавека вялікага сэры.

В. СМЫКОУСКАЯ, старшы выкладчык кафедры беларускай літаратуры, кандыдат філалагічных наукаў.

У ДНІ ЗІМОВЫХ КАНІКУЛ

З ДВАЙНОЙ КАРЫСЦЮ

Па заканчэнню зімовай залікова-экзаменацыйнай сесіі кафедра заалогі і дарвінізму арганізowała пятую комплексную наўкавую экспедыцыю. Яна праводзілася ў пасёлку Гоголі Рэчыцкага раёна. У дзяканаце бялагачнага факультэта вырашылі ў гэты час выехаць на месца экспедыцыі і прыніць нормы ГПА па лыжным спорту ў студэнтаў і супрацоўнікаў.

Надвор'е выдаўлася як па замозу. Паказаўчы прыклад мададзі, са старта адзін за другім адпраўляўся з пытаннем на дыстанцыю супрацоўнікаў кафедры заалогі і дарвінізму. Гонку ўзначаліў старшы выкладчык А. Д. Чханчі.

Услед за выкладчыкамі старт бруць студэнты бялагачнага факультэта. Каля аўтараў сярод студэнтаў Рыги, Вільніоса, Тарту. Пасля ўрачыстага адкрыція спаборніцтва першым на пляцоўку выйшлі гандбалісты Вільніоса і Рыги. Рыжанкі аказаўся мацнейшымі за сваіх саперніц і перамаглі з лікам 19:16. Святавалі яны перамогу і ў наступным дні, наўмысны паражэнні камандам Тарту і Гомеля з лікам адпаведна 24:14 і 18:16. Студэнты Рыги сталі ўладальнікамі гандравага прыза. Гаспадарамі пляцоўкі, нашым гандбалісткам і сёлета дасталося толькі трэцяе месца.

Затое шматлікіх балельшчыкаў парадавала мужчынская каманда ГДУ. Лёгкія адолеўшы спартсменкамі Вільніоскага ўніверсітэта з лікам 33:17, нашы гандбалісты затым у цляжкім барацьбе нанеслі паражэнне камандзе Тарту (23:21) і пеўкішнай сустрэча турніру пе́рсанану́ча перамаглі рыханкі 33:25.

На здымку: сустрэкаючыя жаночыя каманды Рыги і Вільніоса. Фота У. Маглыашава.

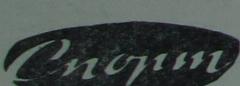
Парфенавіч выказаў словы ўдзячнасці ў адрас кафедры фізічнага выхавання, якія забяспечылі лыжным інвентаром усю экспедыцыю, добра арганізавала прыём наратыўвага комплексу ГПА.

Спорт — верны памочнік у вучобе, работе. І вельмі пахавальна, калі выкарыстоўваецца кожная магчымасць пакатада з крутых гор, паходзіць па лясных сцежках пасля напружанай зімовай сесіі.

Студэнты і супрацоўнікі кафедры заалогі і дарвінізму яшчэ доўга будуть абрыйкоўваць напружанасць барацьбы на дыстанцыі, у выніку якой усе ўдзельнікі спаборніцтваў здадзялі нормы ГПА па лыжным спорту.

В. МАРЧАНКА, нам, дэкана бялагачнага факультэта па спартыўна- масавай работе.

Рэдактар У. БАЛОГА.

НА КУБАК «ДРУЖБЫ»

скі і жаночых каманд па гандболу.

Летасць ганаровы прыз упершыню аспрочталі гандбалісты ГДУ, якія занялі тады ў турнірнай табліцы трэцяе месца. Сёлета за кубак «Дружбы» вырашыла павесці барацьбу і на гандбалісткі Рыги, Вільніоса, Тарту і Гомеля з лікам адпаведна 18:16, 33:17, 23:21 і 33:25.

На здымку: сустрэкаючыя жаночыя каманды Рыги і Вільніоса. Фота У. Маглыашава.

«Гомельскі ўніверсітэт» — орган парткома, ректората, комітета ЛІКСМБ, профкома і месткома Гомельскага гарадской выхаваніцкага ўніверсітэта (на беларускім і рускім языках). Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітэта Савета Міністраў БССР па спраўах выдавецтваў, паміграві і книжнага гандлю, Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 1 друк. аркуш.

Міністэрства культуры БССР па спраўах выдавецтваў, паміграві і книжнага гандлю, Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 1 друк. аркуш.